GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę Nro. 170. 7. Listopada 1818.

Wiadomości kraiowe.

— Ze Lwowa. —

Dnia 31go z. m. skończył się Seym tegoroczny.

Stany zgromadziły się o godzinie 11stey przed południem. JW. Gubernator kraiowy Baron Hauer, iako Prezes Stanów, wysłał Deputacyię do JWW. Kommissarzów Seymowych, składaiącą się z JWJX. Snigurskiego, Grecko Katolickiego Biskupa Przemyślskiego, z JW. Hrabiego Bąkowskiego, z W. Broniewskiego Szambelana Jego Ces. K. Mci, i z P. Ziętkiewicza drugiego Deputowanego miasta Lwowa.

JWW. Kommissarze Seymowi udali się w uroczystym poczecie znowu wpośród szeregów woyskowych, do Zgromadzenia Seymowego.

Gdy przez Prezesa Stanów i Dygnitarzy Koronnych przyięci i do krzeseł swoich zaprowadzeni zostali, JW. Prezes Stanów złożywszy protokoła Seymowe, zabrał głos w te słowa:

„Odbierz wysoce szanowny Kommissarzu! protokoły Seymu tegorocznego, dla przełożenia onych Nayiaśnieyszemu Panu, iako świadectwo i rękoymię naszey wierności i chętney powolności; wesprzyy oraz iak nayusilniey przed Nayiaśnieyszym Panem naszą nayuniżeńszą prośbę o zmnieyszenie podatków, których niemożność wybierania, gdy dłużey potrwaią, zaymuie naszą troskliwość.“

„Przytem prosiemy Ciebie Jaśnie Wielmożny Hrabio! abyś nas łasce i dobroci Królewskiey polecił.

Następnie mówili, pierwszy JW. Kommissarz Seymowy i JW. Prymas, których mowy tu umieszczamy:

Mowa JW. pierwszego Kommissarza Seymowego Hrabiego Chołoniewskiego.

„Dzieło nasze Seymowe było w tymże samym duchu wierności, zaufania i miłości synowskiey dla swoiego Króla sprawowane, iak i przeszłoroczne, które Nayiaśnieyszy Cesarz i Król, Pan nasz miłościwy z zupełnem ukontentowaniem przyiąć i zatwierdzić raczył. Postąpiliście tedy w waszym patryiotycznym zawodzie, łącząc nieograniczoną ufność w sprawiedliwości i łaskawości naszego ukochanego Króla, z tą godnością narodową, która należy Narodom o dobro pospolite.“

„Te są moie uczucia, które we mnie Wasza mądrość, powolność i gorliwość sprawuią, a które będę miał szczęście w naywiernieyszym obrazie odnieść do tronu Nayiaśnieyszego Pana. A chociaż przechodziłbym granicę moiego zlecenia gdybym Was Szanowne Stany zawcześnie upewniał o naywyższem Królewskiem ukontentowaniu, nie mogę iednak odmawiać Wam Szanowne Stany i sobie, tey na doznanych względach Nayiaśnieyszego Pana gruntuiącey się nadziei, że Wasze teraźnieysze zasługi powiększać będą Jego Oycowską dla Was dobroć“

„Bogdayby Nieba łaskawe błogosławiły temu szczęśliwemu ziednoczeniu się Króla z Narodem, a Stany nasze, acz młodsze w rzędzie Królestw składaiących to wielkie Mocarstwo, stały się wzorem do naśladowania dla następnych pokoleń, tak iako Król nasz przyświecać będzie Swoim przykładem w nayodlegleyszey potomności.“

„Szanowny Prezesie Stanów, i Ty godna Narodu swoiego Deputacyio Stanowa! Należy mi prosić naszego dobrego Króla o nayłaskawsze Jego dla Was względy, lecz niech mi się godzi iako Współobywatelowi połączyć wdzięczność powszechną z nayczulszem moiem dla Was podziękowaniem za to gorliwe o dobro kraiowe i całey Monarchii staranie, którego bliskim byłem świadkiem“

„Szanowny Prymasie i Arcybiskupie! Nadgroda prac Twoich w miarę Twoich czystych chęci, nie iest w mocy śmiertelnych, winien iednak będę, przynieść tę pociechę cnotliwemu naszemu Królowi, zapewniaiąc Go, iż świątobliwie odpowiadasz Jego zamiarom. Postępuy w rozkrzewianiu nauk i cnot towarzyskich, zanoś oraz modły tego przywiązanego do Króla swoiego Ludu, aby Go Pan zastępów w naypóźnieysze zachował lata.“

Mowa JW. Prymasa Hrabiego Ankwicza.

„Przed zakończeniem Seymu tego, powinności mey nayściśleyszey dopełnię, gdy w imieniu Prześwietnego Zgromadzenia tego, publicznie to wynurzę, czem każdy z iego Członków czuie się zapewne nayżywiey przeięty-

)(

„Przez powinność tę, rozumiem wyrażenie naszego naypokornieyszego i naygorętszego dziękczynienia Jego Cesarsko-Krolewsko-Apostolskiey Mości Naymiłościwszemu Panu naszemu, za tę Jego Oycowską łaskę, ktorą ten Nayiaśnieyszy Pan przyzwyczaiony podległe berłu Swoiemu rządzić Narody, i o dobro każdego z Swych wiernych poddanych bydź pieczołowitym, nam zgromadzić się na Seym w tem mieyscu pozwolić raczył“

„Jak wiele w ciągu roku, dla naypóźnieyszych pokoleń, w którym Nayiaśnieyszego Cesarza Pana i Oyca naszego w Kraiu tym i w murach miasta tego z synowską radością oglądać naywyższe szczęście mieliśmy, iak wiele mówię w tym iuż roku Ten Nayłaskawszy Monarcha dla dobra Kraiu uczynił, widzieliśmy zaraz na pierwszem posiedzeniu naszém, po otwarciu Seymu tego, z dokładnego rapportu przez Collegium Stanowe wypracowanego i nam przełożonego. Z rozmaitych stanowych przedmiotów żaden nie pozostał, na któryby Nayiaśnieyszy Pan nasz Swey nie był zwrócił uwagi, i do dobra Kraiu zmierzonych niewydał rozkazów.“

„Tak łaskawemu i o dobro nasze tak troskliwemu Monarsze niemożemy lepiey wdzięczności naszey dowieśdź, iak gdy tak, iak dotąd węzłem zgody połączeni, naywyższą wolę Nayiaśnieyszego Pana we wszystkim iak nayściśley wykonywać będziemy, do czego zapewne wszystkie nasze usiłowania bezprzestannie dążyć będą.“

„Szczególney także łaski Nayiaśnieyszego Pana doznaliśmy przez wyznaczenie Waszey Excellencyi JW. Hrabio na pierwszego Kommissarza Seymu tego. Mianowanie to nayłaskawsze tem więcey sprawić nam musiało radości, gdy przez długi lat przeciąg powszechnie znane i wielbione, naśladowania godne Twe cnoty, Twóy obowiązuiący postępowania sposób, Twa gorliwość w tem co iest dobrem i pożytecznem, wszystkich nas serca iuż Ci dawno ziednały. Dzięki naylepszemu Monarsze, że nam Ciebie za Swego dał Zastępcę, dzięki i Tobie JW. Hrabio, za wiernie i z powszechnem ukontentowaniem dopełnioną powinność, przez co znakomitemu imieniowi Twoiemu nowey dodałeś świetności.“

„Pozwól Wasza Excellencyia JW. Baronie i nasz Gubernatorze, że do Ciebie iak Stanów Prezesa mowę moię zwracam. Z tąż samą uymuiącą serca dobrocią, z tem samem niewzruszonem przywiązaniem dla Monarchy i Kraiu, iednem słowem, z temi wszystkiemi świetnemi przymiotami, które uszczęśliwiaiący nas stér Twóy Kraiu naszego zdobią, kierowałeś obradami Seymu tego. Przyymiy Wasza Excellencyia za to nasze nayobowiązańsze dziękczynienia, które Ci w tylu względach winni iesteśmy. Zawsze ie w sercach naszych nosiemy, a dzisiay ie czule odnawiamy.“

“Niemniey wdzięczności i szacunku Wam Szanowne Członki Collegium stanowego winni iesteśmy, i publicznie ie tu oświadczamy. Gorliwość Wasza Godni Mężowie, o dobro nasze, prace nieustanne do szczęścia Kraiu dążące, stwierdziły to powszechne zaufanie, któreśmy przy Waszym wyborze w Waszey cnocie i w Waszem doświadczeniu położyli.“

„Z temi uczuciami rozłączamy się teraz.— Nie zostawuymy ich iednak tutay; Nie,—bierzmy ie do domów naszych iednym duchem przeięci, to iest duchem miłości Naylepszego naszego Monarchy i Oyczyzny.“

„Was JJWW. Kommissarze pozostaie nam ieszcze prosić, byście nayglębszy hołd naszey niewzruszoney wierności, i naszey nieograniczoney wdzięczności, u tronu Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla, nayłaskawszego Pana naszego złożyli.“

Po skończeniu tey mowy, JWW. Kommissarze Seymowi odprowadzeni do drzwi tym samym sposobem, iakim przyięci byli, odiechali na powrót, i przyymowali odwiedziny od JW. Prezesa Stanów, od Dygnitarzy Koronnych i od wszystkich Stanów.

Z Wiednia dnia 27go Października. — Dziś rano o godzinie 9tey wyiechała N. Cesarzowa Jeymość, Pani nasza naymiłościwsza z Schönbrunu do Monachium, dla odwiedzenia NN. Rodziców Swoich. W orszaku N. Pani znayduią się: Wielka Ochmistrzyni Hrabina Lazanzka, Dama pałacowa Baronowa Mühlenfels urodzona Hrabianka Andlau, Wielki Ochmistrz Jey Ces. Mci Hrabia Wurmbrand, C. K. Kapellan nadworny i Spowiednik Jey C. Mci Sebastyian Job, C. K. Dama Dworska Baronowa Weveld, i t. d. N. Pani odprawi pierwszy nocleg w Kemmelbachu, drugi dnia 28go w Wels, trzeci dnia 29go w Alt-Oettingen, a dnia 30go stanie w Monachium.

Mocą naywyższego listu Gabinetowego datowanego w Akwizgranie pod dniem 30tym Września, raczył N. Pan udzielnego Xiążęcia Wilhelma Nassauskiego mianować właścielem wakuiącego pułku piechoty dawniey Lindenauskiego Nr. 29.

C. K. tayna Rada Stanu domowa i nadworna poniosła stratę dotkliwą. Onegday w wieczór o godzinie 8mey umarł tu w 60stym roku wieku swoiego tknięty paraliżem i opatrzony SS. Sakramentami, W. Józef Kawaler Hudelist, Dziedzic dóbr i Obywatel Karyntyyski,

Kawaler Królewsko Węgierskiego orderu S. Szczepana, zaszczycony złotym honorowym krzyżem zasługi cywilney, Kawaler W. krzyża i Kommandor wielu zagranicznych wysokich orderów, C. K. rzeczywisty Radca Stanu i Konferencyi przy tayney Kancelaryi Stanu domowey i nadworney, tudzież Podskarbi woyskowego orderu Maryi Teressy. Zwłoki odprowadzono dziś o godzinie 6tey wieczorem w cichości do parafiialnego kościoła S. Michała, a ztamtąd wywieziono ie do Baaden dla pogrzebania.

Zacząwszy od dnia 1go Listopada odbieraią na wszystkich rogatkach Wiedeńskich myto drogowe i mostowe od każdego przyieżdzaiącego bez wyiątku podwoynie, zaraz przy wieździe; za to zaś wyiazd wolnym iest od opłaty myta dla wszystkich wyieżdzaiących. Ponieważ zaś tym sposobem myto drogowe i mostowe od wyieżdzaiących z Wiednia koni pocztowych dopiero za ich powrotem płacić wypada, przeto wszyscy ci, co z Wiednia pocztą wyieżdzaią, obowiązani są przy płaceniu należytości pocztowey zapłacić oraz i myto drogowe i mostowe należące na owey rogatce, przez którą wyieżdzaią.

Dnia 2go Października odprawiał się Seym w Pradze i w Brynie Kommissarzem Seymowym w Pradze, był JW. Hrabia Józef Wratisław Marszałek Wielki Koronny, a w Brynie JW. Baron Hess Prezes Sądu Appellacyynego i Podkomorzy Wielki koronny. — Po zagaieniu obu Seymow przy zwykłych obrządkach, mianowani Kommissarze Seymowi odczytali postulata Monarchiczne, a uroczystym ich odiazdem zakończyły się Seymowania.

Dnia 27go Października popisywała się osada Medyolańska z różnemi zwrotami woyskowemi w obecności N. Arcy-Xiążęcia Wice-Króla, Jego Królewicowskiey Mci Xiążęcia Glocestra, i wiele innych znakomitych osób kraiowych i zagranicznych. Po odbyciu tego popisu z naywiększą zręcznością i dokładnością przeciągały woyska w naydoskonalszey postawie przed NN. Xiążętami, Jenerałowie zaś i Officerowie sztabowi mieli zaszczyt przedstawionymi bydź Xiążęciu Glocestrowi.

Wiadomości zagraniczne.

Ziazd Monarchów w Akwizgranie.

Dnia 15go Października, iako w rocznicę urodzin Xiężney Thurn i Taxis były u Niey pokoie. Wieczorem NN. Monarchowie ze wszystkiemi znakomitemi Osobami orszaków Swoich i ze wszystkimi Ministrami znaydowali się u Xięcia Wellingtona. Mieszkańcy oświecili z własney chęci wszystkie domy na ulicy S. Jakóba, od wielkiey targowicy aż powyżey domu, w którym Xiąże mieszka. Na świetnem tem Zgromadzeniu popisywała się z głosem swoiem P. Catalani.

Dnia 16go przyiechała N. Krolowa Niderlandzka z N. Xiężniczką Oranii, i stanęła w pałacu letnim naiętym dla N. Cesarza Alexandra ale przez Jego Ces. Mość nie zamieszkanym. NN. Cesarz Austryiacki i Król Pruski odwiedzili natychmiast NN· Panie, które nazaintrz oddały tym NN. Monarchom wzaiemne odwiedziny w towarzystwie N. Cesarza Rossyyskiego.

Daley donosi Niemiecka gazeta powszechna z Akwizgranu pod dniem 18stym Października, co następuie: „Rocznica bitwy pod Lipskiem obchodzoną tu była dzisiay iak nayuroczyściey przez zgromadzonych NN. Monarchów, Cesarzowiców i Królewiców, przez Urzędników Stanu i woyny tudzież przez całą Publiczność tuteyszą. Naypięknieysza pogoda i ciepło 20 gradusów podług Reaumura sprzyiały festynowi, który zaczął się z rana od uroczystości religiyney. Niemal 500 kroków od miasta, za bramą Woyciechowską wystawiono pod gołem niebem na wzgórku ołtarz podług zwyczaiu woyskowego. Znayduiące się tu woysko przeciągnąwszy uroczyście przed trzema NN. Monarchami i przed będącym obok Nich Xięciem Wellingtonem, uszykowało się przed ołtarzem. Trzey NN. Sprzymierzeńcy zaięli mieysce na naywyższym punkcie pagorka obok ołtarza maiąc odkryte głowy; a o kilka kroków za Nimi stanęli rzędem: Xiąże Wellington, Wielcy Xiążęta Konstanty i Michał, Królewic Następca Niderlandzki, Xiąże Karol Pruski i Xiąże Karol Meklemburgski; za tymi zaś naywyżsi Urzędnicy woyskowi czterech sprzymierzonych Mocarstw. Dobrany chór spiewał „Alleluia," a Kapellan woyskowy powołany tu z Koblencyi modląc się w wysokiey powadze, składał dzięki Wszechmogącemu za zwycięztwo dobrey sprawy, łącząc oraz i prośby o trwałość świętego węzłu łączącego obecnie Władców Europy. Nastąpiły pieśni choralne i święta przemowa, przy którey końcu chor „Amen" zaśpiewał. W tey samey chwili gdy święte to słowo rozlegało się, N. Król Fryderyk Wilhelm stanął przed NN. Cesarzami Franciszkiem i Alexandrem i podał Im Swoią prawicę, w którą Ich prawe ręce przyiął. Słowa, które towarzyszyły temu ważnemu aktowi (godnemu uwiecznienia przez rękę poświęconą sztncę), nie mogły bydź słyszanemi od osób

otaczaiących, lecz mogły te osoby, może i cała Europa domyśleć się ich wysokiego znaczenia. Huk dział obwieścił koniec nabożeństwa. N. Król Pruski dał obiad na wielkiey sali ratuszney, gdzie zaprosił NN. Cesarzów Przyiacioł Swoich, Bohatera Anglii, Wielkich Xiążąt, Królewica Następcę tronu Niderlandzkiego, Xiążęcia Karola Pruskiego, i obecnych tu wysokich Urzędników woyny. U Xięcia Hardenberga był po skończoney wielkiey konferencyi Stanu obiad dla Ciała dyplomatycznego, a na pobliskiey górze Loysberg, dla owych Officerów którzy nie iedli u stołu Królewskiego. Wieczorem był teatr i oświecenie miasta."

„NN. Monarchowie Rossyyski i Pruski maią dnia 20go Października wyiechać do woyska zaymuiącego Francyię, a z tamtąd przeiechać się (wszelako tylko na ieden obiad) do Paryża aby z Ludwikiem XVIIIstym osobiście umocnić ieszcze ściśley węzły przyiaźni. N. Cesarz Austryiacki zostanie się tu, gdzie tymczasem ciągnąć się będą konferencyie Pełnomocników. O ośm dni poźniey spodziewaią się tu powrotu obu NN. Podróżnych w tym samym czasie, gdy N. Matka Cesarza Alexandra w pobliskości Akwizgranu do Bruxelii przeieżdzać będzie. Wówczas, iak słychać, ziazd tuteyszy bliskiem będzie końca.— Jeszcze dnia 16go Października nadeszło tu z Francyi potwierdzenie aktu względem cofnienia woysk sprzymierzonych z Kraiu Francuzkiego."

Między wielu pismami podanemi NN. Monarchom w Akwizgranie zrayduie się pismo drukowane w ięzykach Angielskim, Francuzkim i Niemieckim, przez Szkota, P. Oven z New-Lanark, który według zapewnienia swoiego pracuie od lat 30 nad zgłębianiem i wykonywaniem wiadomości Stanu, i oświadcza się bydź gotowym do ogłoszania swych pozyskanych przez to wiadomości dla dobra Ludów. Zapewnia, że nie włada nim żądza bogactwa, faworów, sławy, lub dostoieństw, ponieważ to wszystko poczytuie od dawna za igraszkę dla dorosłych dzieci. Cała osnowa zmierza do tego; że przy teraźnieyszych postępach oświaty i naukowego kształcenia się wszystkich stanów, sama ręczna praca może wkrótce stać się bardzo poboczną rzeczą w zawodzie zarobkowym. Aby więc zaradzić passowaniu się między oświatą i ciemnotą, a co raz bardziey wzmagaiącą się nędzą klass tylko pracuiących, oświadcza gotowość swoią do udzielenia swych propozycyi wszystkim Mocarstwom (nawet i Amerykanom północnym), ażeby w razie uznania ich niezawodności, chwycono się środków, któreby położyły koniec nędzy panuiącey teraz między stanami pracuiącemi.

Francyia.

Dowodca Angielski stoiący w Valenciennes wezwał d. 7. Października tamecznego Burmistrza na pismie, aby miał w pogotowiu pomieszkania dla Monarchów, którzy niezawodnie przybędą do tego miasta.

Dziennik rospraw (Journal des debats) przydaie następuiące uwagi do urzędowego doniesienia o uchwalonem cofnieniu wóysk zaymuiących Francyię: „Sprzymierzone Mocarstwa, okazały wielkie ukontentowanie z powodu wewnętrznego Stanu Francyi, niemniey z tego, że samo położenie tego Kraiu iest rękoymią trwałey spokoyności. Jedna z tych rękoymi zasadza się na systemacie Rządu Królewskiego, druga w mądrości niezmiernie większey części Ludu Francuzkiego, która trzyma się zasad Monarchy, i postępowaniem swoiem stara się nawet zatrzeć pamięć przeszłych niezgód. Równie były kontente Mocarstwa z rękoymi, które Francyia ofiarowała za winne ieszcze Summy. O wyruszeniu rozmaitych korpusów tyle tylko możemy tymczasem powiedzieć, iż odbywać się będzie zwolna, aby nie zaprzątać ze wszystkiem gościńców. Słychać, że Anglicy zaczynać maią wyruszać d. 20go, aby w Calais wsiąść na okręty; Prussacy, Rossyianie i Sasi ciągnąć będą powoli przez Niemcy północne; inne korpusy ruszą za niemi w pewnych przeciągach czasu. Rossyianie doydą tylko do Polski. Wkrótce spodziewa się wdzięczna Stolica oglądać znowu w murach swoich Ministra, który talentami swoiemi i szlachetnym charakterem, tyle przyczynił się do przyspieszenia układów; Przywiezie nam słodkie trofea pokoiu, a ciekawość musi się do owego czasu tem zaspokaiać, czego się iuż dowiedziała. Atoli chociaż z ufnością spodziewano się tych wypadków, przecież radować się będą serca wszystkich Francuzów i wzmogą się ieszcze bardziey uczucia ich wdzięczności i przywiązania dla Panuiącego, którego mądrość iest nayleрszą warownią Francyi. Wypadki te przekonaią nakoniec nayzaciętszych stronników iż zniesienie trudności w które smutny wypadek z d. 20. Marca Francyię pogrążył, nie mogło uskutecznionem bydź bez zręczności maiących ster interessów Rządowych. Nawet i przyiaciele tych wypadków nie byliby podczas zawierania układu z d. 20. Listopada spodziewali się, że chwila odzyskaney ich niepodległości iest tak bliska. Atoli sprawiedliwość wymaga zrobienia uwagi, że owe ziazdy Monarchów, których się dawniey tak obawiono, stały się teraz źródłem szczęścia dla Ludów. Osobiste cnoty, i kochania godny charakter Monarchów czasu naszego pomnażaią

blast Akademów, ułatwiaią układy i prostuią, naukę Dyplomatyki. Owe Związki Monarchów i Polityków, zbliżaiące wszelkiego rodzaiu względy do siebie, służą szczególniey także i do ustalenia opinii Europeyskiey która może bardziey obfitować w szczęśliwe skutki, niż owa, którą w Narodach poiedynczych nazywaią opiniią publiczną. Tylko przez spokoyne obchodzenie się, niedopuszczanie podszeptów, ducha stronniczego, tudzież przez nieograniczone zaufanie w przedziwnych zamiarach Panuiących, wypłacą się Ludy z tego ogromnego długu, który na nich wkładaią Monarchowie pracami swoiemi, obracanemi na utrzymanie pokoiu, i pomnożenie publiczney pomyślności."

Według doniesień z główney kwatery Angielskiey w Cambrai nadeszły tam dnia 8. Października rozkazy od Xięcia Wellingtona, według których popisy prawego skrzydła woysk zaymuiących Francyię zaczną się dnia 20. Października w obecności NN. Cesarza Rossyyskiego i Króla Pruskiego, między Aspres i Buchain. Zaraz potem maią woyska przedsięwziąć pochód do Oyczyzny, zaięte zaś twierdze oddane będą nowym załogom Francuzkim między 20. i 30. Listopada. Wiele małżonek Jenerałów i Officerów Angielskich wsiadło iuż na okręty w Calais. Słychać, że 6 pułków kontygensu Angielskiego przeznaczone są do Indyy wschodnich.

Wiele woysk Francuzkich było w pochodzie ku granicom północnym, dla zaięcia twierdzy Valenciennes i innych warowni opuszczonych od woysk sprzymierzonych. Dowódcą w Mezieres mianowany iest Jenerał Ferier. Działa i tabory Hannowerskie wzięte będą na okręty w Dünkirchen. Dostawca Paryzki, P. Vanderberg, miał od wóysk wychodzących zakupić iuż 20,000 koni.

Przedsięwzięcie grów hazardowych w Paryżu wypuszczone zostało d. 10. Października w Prefekturye P. Boursault Malherbe byłemu Dyrektorowi du Theatre de variétés etrangeés, iednemu z 30 kandydatow, za 5 miliionów 600,000 frankow rocznie.

W Lugdunie idą rękodzielnie z taką czynnością, a odbyt na towary iedwabne iest tak wielki, że wartość tychże towarów wyprowadzonych w roku bieżącym, szacuią przeszło 60 miliionów franków.

Wielka Brytaniia.

Naynowsze buletyny o staanie zdrowia Królowey, dochodzące do dnia 9. Października, brzmią tak, iak i przedostatnie. Stan zdrowia Królowey iest zawsze iednaki, bez znakomitego polepszenia się.

Zapewniaią ciągle, że ieszcze przed zgromadzeniem się Parlamentu zmnieyszać będą znakomicie woysko Angielskie. Liczba pułków piechoty ma zniżoną bydź na 14, a pułków iazdy na 16. Wszyscy inni Pułkownicy, Kapitanowie etc. pobierać będą tylko połowę żołdu. Posługacze przy artylleryi, artylleryia konna, dwa bataliiony artylleryi pieszey i bataliion inwalidów artylleryi, rozpuszczonemi będą na urlopy. Nadto znaczne zmnieyszenia nastąpić maią we wszystkich Departamentach woyskowych.

Według naynowszych doniesień z Londynu datowanych pod dniem 13. Października, przybył tam dnia 9go Jego Królewicowska Mość Arcyxiążę Maxymiliian Austryiacko-Estoński. Nazaiutrz Jego Królewicowska Mość wraz z assystuiącymi Mu C. K. Jenerałem Hrabią Hardeggiem i C. K. Pułkownikiem Baronem Woeberem przedstawionym był Xięciu Rejentowi przez Cesarsko-Austryiackiego Ajenta P. Neumana. Arcy-Xiążę odprawia podróż pod nazwiskiem Hrabiego Novellara, i mieszka w oberzy Clarendońskiey, wymowiwszy się od przyięcia pomieszkania ofiarowanego Mu Stradford-House.

Dochody kraiowe wynoszą z kończącym się d. 10. b. m. ćwierćrokiem 1,8000,000 funt. szterl. więcey, iak wynosiły w tych samych trzech miesiącach roku przeszłego.

Donoszą z Manszestru i innych miast fabrycznych, że mnóstwo tkaczy i przędziarzy popłynęło do Ameryki celem poświęcenia się roli, i pisząc do przyiaciół swoich do Anglii, wzywaią ich aby poszli za ich przykładem. Pozostali robotnicy pobieraią teraz od właścieli fabryk większą płacę. Niepokoie i publiczne obchody iuż ustały; nie tyle iednakże potaiemne zabiegi w zbieraniu składek, na wsparcie świątkuiących wyrobników, i na złożenie rękoymi za pociągniętych przed Sąd Drummonda, Bagauleja, Johonstona, i t. p., którzy uwięzieni są iako burzyciele spokoyności dopóki rękoymi nie złożą. Puszczono znowu w obieg odezwę do Publiczności, ze strony przędziarzów Manszesterskich, w którey uskarzaią się na właścicieli fabryk tem więcey, ile, że naywięcey z nich było z początku przędziarzami i tkaczami, przez co powinniby mieć więcey litości nad bliźniemi będącymi z tey samey klassy.

Hiszpaniia.

Według listów datowanych z Madrytu pod dniem 21. Września, a umieszczonych w

)(2

gazecie Londyńskiey Times, krzątano się w Kadyxie z wielką gorliwością około ubroienia wyprawy przeznaczoney do Ameryki. Zaniedbywanie tego uzbraiania miało między innemi przyczynić się do upadku dotychczesnych Ministrów. Także i Hrabia Abisbal, mianowy Dowodca tey wyprawy miał otrzymać następcę w Jenerale Freyere, pod którym służyć będą Jenerałowie Sarsfield i Cruz-Murgon. Wyprawa ta ma bydź bardzo znaczną, i składać się z 6 okrętów liniiowych, z 6 fregat, 6 korwet, 9 brygantyn, i z 23 szalup kanonierskich, a woysko lądowe z 18,000 ludzi. Tymczasem czyni gazeta Londyńska Times, tę uwagę, że według wiary godnego listu z Kadyxu, owa wyprawa która ztamtąd przed kilku miesiącami wypłynęła, a którey siłę zbroyną na 4000 ludzi podawano, rzeczywiście nie miała więcey nad 1200 szeregowych i 140 Officerów.

Owe 3 fregaty Rossyyskie, których przybycia z Portsmutu w Kadyxie wyglądano, maią bydź podarunkiem który Cesarz Alexander ofiarował dobrowolnie Królowi Hiszpańskiemu, dowiedziawszy się o złym stanie przybyłych do Kadyxu okrętów liniiowych.

Ameryka Hiszpańska.

Według doniesień datowanych z wyspy S. Troycy pod dniem 1wszym Września, miał Admirał powstańców Brion z eskadrą swoią w dniu 4. Sierpnia opanować miasto i port la Guayra. Słychać było także, że Bermudez pobił woyska Królewskie na stałym lądzie, i że powstańcy się gotowali do nowego uderzenia na Kumanę.

Jeden Officer z Królewsko-Angielskiego okrętu Cherub, krążącego na wysokości morskiey koło Hawanny, pisał do przyiaciela swoiego w Londynie, donosząc mu między innemi: „Właśnie zabraliśmy bogaty okręty Hiszpański, który nadwerężył traktat względem handlu niewolnikami, i otrzymaliśmy rozkaz, odprowadzić go do Sierra Leone; tak więc może aż w przyszłym roku uyrzemy Angliię.“

Gazeta Londyńska Times z dnia 7. Października umieściła artykuł następuiący: „Przybył tu właśnie z Popajanu (w Ameryce południowey) pewien znakomity Hiszpan, imieniu Mateo Molina. Jedzie ón do Hiszpanii dla zaniesienia u Dworu Madryckiego skargi przeciwko Jenerałowi Morillo, a gdyby mu się to nie udało, dla udania się do Sądów. Twierdzi, że go Morillo skrzywdził na 80,000 piastrów, i że musi udać się do Hiszpanii, ponieważ na mieyscu, żadnym wcale sposobem nie mógł pozyskać sprawiedliwości. Dla dopięcia swoiego zamiaru ma przy sobie podobnąż summę pieniędzy iak owa, którą miał stracić, tudzież prawoznawcę, który ma sprawę iego popierać.“

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Naynowsze doniesienia Amerykańskie sprzeciwiaią się wzręcz wiadomości o odstąpianiu obu Floryd ze strony Hiszpanii na rzecz Zjednoczonych Stanów Ameryki północneyi, owszem Wielkorządca Hawanny miał opebrać z Madrytu wyraźne rozkazy, aby wszystkiemi w mocy iego będącemi środkami wzmocnił woyska Hiszpańskie w Florydzie, którym to celem iuż dwa okręty rządowe maiące po 300 ludzi z Hawanny wysłanemi bydź miały.

Turcyia.

Według naynowszych wiadomości Konstantynopolitańskich z dnia 25go Września, stanął tam szczęśliwie Ces. Austryiacki Internuncyiusz Hrabia Lützów, dnia 18go Września, a nazaiutrz uwiadomił Ministerium o swoim przybyciu, i otrzymał odwiedziny od Tłomacza W. Porty. Hrabia Lützow odbył żeglugę do Dardanellów na C. K. brygu Orion, na którym dotychczasowy C. K. Internuncyiusz Baron Stürmer, po otrzymanem u W. Sułtana posłuchaniu pożegnawczem powróci do Państw Ces. Austryiackich.

Gazeta Hamburgska umieściła poniższy list pisany z Aleppo (w Syryi) pod dniem 1szym Września: „Według niezawodnych listów z Jerozolimy ponoszą Katolicy tameczni w ciąż ieszcze krwawe prześladowania od Greków syzmatyckich. Ci zamordowali niedawno tamecznego jeneralnego Prokuratora Chrześciian Rzymsko-Katolickich. Kilkanaście Katolików odniesło ciężkie rany przez mordercze napady, a każdy z nich któryby ważył się ieszcze odwiedzać grób Zbawiciela, wystawionym iast na nayokrutnieysze katowania przez Greków Syzmatyckich, którzy w wściekłości swoiey zapędzili się tak daleko, że herby N. Cesarza Austryiackiego, tudzież NN. Królw Francuzkiego i Hiszpańskiego pozdzierali i w sztuki potłukli.“ — Inny iest pisany z Konstantynopola pod dniem 10tym Września donosi co następuie; „Patryiarcha Konstantynopolitański do pisał z rozkazu W. Porty list napominaiący do Metropolity Alepposkiego, zalecaiąc mu łagodne obchodzenie się z Grekami wyznania Katolickiego, będącymi pod opieką Ces. Austryiackiego Konzulatu. W iednymże czasie podali także Posłowie Francuzki i Hiszpański usilne przedstawienia swoie przeciwko niezgodnym z traktatami samowładnościom Greków dyzunickich na Wschodzie.